

18-02-2024 ΟΡΘΡΟΣ ΙΖ' ΚΥΡΙΑΚΗΣ

ΜΑΤΘΑΙΟΥ. (Χαναναίας)

† Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Λέοντος Πάπα Ρώμης.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετὰ τὸν Ἐξάψαλμον,...

Συναπτὴ μεγάλῃ καὶ ἡ Ἐκφώνησις

Ὄπ πρέπει σοι πᾶσα δέξα...

Ἔχος δ'

**Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν,
εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν
ὄνόματι Κυρίου.**

**Σπίχ, α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ
Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν
αἰῶνα τό ἔλεος αὐτοῦ.**

**Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν
ἡμῖν...**

**Σπίχ, β'. Πάντα τὰ ἔθνη
ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὄνόματι
Κυρίου ἡμυνάμην αὐτούς.**

**Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν
ἡμῖν...**

**Σπίχ, γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο
αὕτη, καὶ ἐστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλ-
μοῖς ἡμῶν.**

**Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν
ἡμῖν...**

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ

Ἀπολυτίκιον. Ἔχος δ'!

**Τὸ φαιδρὸν τῆς Ἀναστάσεως
κήρυγμα, ἐκ τοῦ Ἀγγέλου μα-
θιοῦσαι αἱ τοῦ Κυρίου Μαθήτριαι,
καὶ τὴν προγονικὴν ἀπόφασιν
ἀπορρίψασαι, τοὶς Ἀποστόλοις
καυχώμεναι ἔλεγον, Ἐσκύλευται δὲ
θάνατος, ἡγέρθη Χριστὸς ὁ Θεός,
δωρούμενος τῷ κόσμῳ τὸ μέγα
ἔλεος.**

Δόξα Πατρὶ... τὸ ὡς ἄνω.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

**Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον, καὶ
Ἄγγέλοις ἄγνωστον μυστήριον,
διάσού Θεοτόκε τοὶς ἐπὶ γῆς πε-
φανέρωται, Θεὸς ἐν ἀσυγχύτῳ
ἐνώσει σαρκούμενος, καὶ Σταυρὸν
ἔκουσίως ὑπὲρ ἡμῶν καταδεξάμε-
νος, δι' οὗ ἀναστήσας τὸν πρω-
τόπλαστον, ἔσωσεν ἐκ θανάτου τὰς
ψυχὰς ἡμῶν.**

**Συναπτὴ μικρά καὶ ἡ Ἐκφώνησις
Ὄπι σὸν τὸ κράτος...**

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

**Μετὰ τὴν α΄Σπιχολογίαν.
Ἔχος δ'**

**Ἄναβλέψασαι τοῦ τάφου τὴν
εἰσοδον, καὶ τὴν φλόγα τοῦ
Ἀγγέλου μὴ φέρουσαι, αἱ Μυ-
ροφόροι σὺν τρόμῳ ἐξίσταντο
λέγουσαι, Ἀρα ἐκλάπη, ὁ τῷ Λη-
στῇ ἀνοίξας Παράδεισον, ἀρα
ἡγέρθη, ὁ καὶ πρὸ πάθους κηρύξας
τὴν Ἔγερσιν, ἀληθῶς ἀνέστη Χρι-
στὸς ὁ Θεός, τοὶς ἐν ἄδῃ παρέχων
ζωὴν καὶ ἀνάστασιν.**

**Δόξα Πατρὶ... Κατεπλάγη
Ἰωσήφ.**

**Ἐκουσία σου βουλή, Σταυρὸν
ὑπέμεινας Σωτήρ, καὶ ἐν μνήματι
καινῶ, ἀνθρωποι ἔθεντο θυνητοί, τὸν
διὰ λόγου τὰ πέρατα συστησάμε-
νον, ὅθεν δεσμευθεὶς ὁ ἀλλότριος,
θάνατος δεινῶς ἐσκυλεύετο, καὶ οἱ
ἐν ἄδῃ ἀπαντες ἐκραύγαζον, τὴ
ζωηφόρω Ἔγερσει σου, Χριστὸς
ἀνέστη, ὁ ζωοδότης, μένων εἰς τοὺς
αἰῶνας.**

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

**Κατεπλάγη Ἰωσήφ, τὸ ὑπὲρ
φύσιν θεωρῶν, καὶ ἐλάμβανεν εἰς**

νοῦν, τὸν ἐπὶ πόκον ὑετὸν ἐν τῇ ἀσπόρῳ συλλήψει σου Θεοτόκε, βᾶτον ἐν πυρὶ ἀκατάφλεκτον, ὁράβδον Ἀαρῶν τὴν βλαστήσασαν, καὶ μαρτυρῶν ὁ Μνήστωρ σου καὶ φύλαξ, τοὺς Ἱερεύσιν ἐκραύγαζε, Παρθένος τίκτει, καὶ μετὰ τόκον, πάλιν μένει παρθένος.

**Μετὰ τὴν β' Σπιχολογίαν, ἔτερα
''Ηχος δ'.**

Ταχὺ προκατάλαβε

Ἀνέστης ὡς ἀθάνατος, ἀπὸ τοῦ ἄδου Σωτῆρ, συνήγειρας τὸν κόσμον σου, τὴν Ἀναστάσει τὴ σή, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἔθραυσας ἐν ἴσχυΐ, τοῦ θανάτου τὸ κράτος, ἔδειξας Ἐλεῆμον, τὴν Ἀνάστασιν πᾶσι, διὸ σὲ καὶ δοξάζομεν, μόνε Φιλάνθρωπε.

Δόξα Πατρί... Κατεπλάγη Ἰωσὴφ

Ἐκ τῶν ἄνω κατελθῶν, τῶν ὑψωμάτων Γαβριήλ, καὶ τὴ πέτρα προσελθῶν, ἐνθα ἡ πέτρα τῆς ζωῆς, λευχεῖμονῶν ἀνεκραύγαζε ταὶς κλαιούσαις, Παύσασθε ὑμεῖς, τῆς θρηνώδους κραυγῆς, ἔχουσαι ἀεί, τὸ εὔσυμπάθητον, ὃν γάρ ζητεῖτε κλαίουσαι, θαρσεῖτε, ὡς ἀληθῶς ἐξεγήγερται, διὸ βοᾶτε, τοὺς Ἀποστόλοις, ὅτι ἀνέστη ὁ Κύριος.

Καὶ νῦν... Θεοτοκόν.

''Ομοιον

Κατεπλάγησαν Ἀγνή, πάντες Ἀγγέλων οἱ χοροί, τὸ Μυστήριον τῆς σῆς, κυοφορίας τὸ φρικτόν, πῶς ὁ τὰ πάντα συνέχων νεύματι μόνω, ἀγκάλαις ὡς βροτός, ταὶς σαὶς συνέχεται, καὶ δέχεται ἀρχὴν ὁ Προαιώνιος, καὶ γαλουχεῖται σύμπασαν ὁ τρέφων, πνοὴν ἀφάτω

χρηστότητι, καὶ σὲ ὡς ὄντως, Θεοῦ Μητέρα, εὐφημοῦντες δοξάζουσι.

Τὰ Ἀναστάσιμα Εὐλογητάρια.

''Ηχος πλ. α'

Σπίχ. **Ε**ὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Τῶν Ἀγγέλων ὁ δῆμος, κατεπλάγη ὁρῶν σε, ἐν νεκροῖς λογισθέντα, τοῦ θανάτου δὲ Σωτήρ, τὴν ἴσχυν καθελόντα, καὶ σὺν ἑαυτῷ τὸν Ἄδαμ ἐγείραντα, καὶ ἐξ ἄδου πάντας ἐλευθερώσαντα.

Σπίχ. **Ε**ὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Τί τὰ μύρα, συμπαθῶς τοῖς δάκρυσιν, ὡς Μαθήτριαι κιρνᾶτε; ὁ ἀστράπτων ἐν τῷ τάφῳ Ἀγγελος, προσεφθέγγετο ταῖς Μυροφόροις, Ἰδετε ὑμεῖς τὸν τάφον καὶ ἥσθητε, ὁ Σωτήρ γάρ ἐξανέστη τοῦ μνήματος.

Σπίχ. **Ε**ὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Λίαν πρωΐ, Μυροφόροι ἔδραμον, πρὸς τὸ μνήμα σου θρηνολογοῦσαι, ἀλλ' ἐπέστη, πρὸς αὐτὰς ὁ Ἀγγελος, καὶ εἶπε' θρήνου ὁ καιρὸς πέπαυται, μὴ κλαίετε, τὴν Ἀνάστασιν δέ, Ἀποστόλοις εἴπατε.

Σπίχ. **Ε**ὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου

Μυροφόροι γυναῖκες, μετὰ μύρων ἐλθοῦσαι, πρὸς τὸ μνήμα σου Σῶτερ, ἐνηχοῦντο Ἀγγέλου πρὸς αὐτὰς φθεγγούμενου. Τί μετὰ νεκρῶν, τὸν ζῶντα λογίζεσθε; ὡς Θεὸς γάρ, ἐξανέστη τοῦ μνήματος.

Δόξα Πατρί... Τριαδικὸν

Προσκυνοῦμεν Πατέρα, καὶ τὸν τούτου Γίόν τε, καὶ τὸ Ἅγιον

Πνεῦμα, τὴν Ἀγίαν Τριάδα, ἐν μιᾶς τῇ οὐσίᾳ, σὺν τοῖς Σεραφείμ, χράζοντες τό, Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εῖ, Κύριε.

Καὶ νῦν... Θεοποίου

Ζωοδότην τεκοῦσα, ἐλυτρώσω
Παρθένε, τὸν Ἄδαμ ἀμαρτίας, χαρ-
μονὴν δὲ τῇ Εὕᾳ, ἀντὶ λύπης
παρέσχες, ὁρεύσαντα ζωῆς, ἵθυνε
πρὸς ταύτην δέ, ὁ ἐκ σοῦ σαρκω-
θείς Θεὸς καὶ ἄνθρωπος.

Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα, Ἄλλη-
λούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός.

Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα, Ἄλλη-
λούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός.

Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα, Ἄλλη-
λούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός.

Συναπτὴ μικρά καὶ ἡ Ἔκφωνησις

Ὅτι ηὐλόγηται σου...

·Η Ὑπακοή. Ἡχος δ'.

Τὰ τῆς σῆς παραδόξου Ἐγέρ-
σεως, προδραμοῦσαι αἱ Μυ-
ριοφόροι, τοὶς Ἀποστόλοις ἐκήρυτ-
τον Χριστέ, ὅτι ἀνέστης ὡς Θεός,
παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

ΑΝΑΒΑΘΜΟΙ

Ἀντίφωνον Α'

Ἐκ νεότητός μου πολλὰ πολεμεῖ
μὲ πάθη, ἀλλ' αὐτὸς ἀντιλαβοῦ, καὶ
σῶσον Σωτήρ μου.

Οἱ μισοῦντες Σιών, αἰσχύνθητε
ἀπὸ τοῦ Κυρίου, ὡς χόρτος γάρ,
πυρὶ ἔσεσθε ἀπεξηραμμένοι.

Δόξα Πατρί... Καὶ νῦν...

Ἄγιω Πνεύματι πᾶσα ψυχὴ ζω-
οῦται, καὶ καθάρσει ὑψοῦται λα-
μπρύνεται, τὴ τριαδικὴ Μονάδι ἰε-
ροκρυφίως

Ἀντίφωνον Β'

Ἐκέραξά σοὶ Κύριε, θερμῶς ἐκ

βάθους ψυχῆς μου, καμοὶ γενέσθω,
πρὸς ὑπακοὴν τὰ θεία σου ὕτα.

Ἐπὶ τὸν Κύριον ἐλπίδα πᾶς τὶς
κεκτημένος, ὑψηλότερος ἐστί,
πάντων τῶν λυπούντων.

Δόξα Πατρί... Καὶ νῦν...

Ἄγιω Πνεύματι, ἀναβλύζει τὰ
τῆς χάριτος ὥρεῖθρα, ἀρδεύοντα,
ἄπασαν τὴν κτίσιν πρὸς ζωο-
γονίαν.

Ἀντίφωνον Γ'

Ἡ καρδία μου πρὸς σὲ Λόγε
ὑψωθήτω, καὶ οὐδὲν θέλει με, τῶν
τοῦ κόσμου τερπνῶν πρὸς χαμαι-
ζηλίαν.

Ἐπὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ, ὡς ἔχει
τὶς στοργήν, ἐπὶ τῷ Κυρίῳ θερ-
μότερον φίλτρον χρεωστοῦμεν.

Δόξα Πατρί... Καὶ νῦν...

Ἄγιω Πνεύματι, θεογνωσίας
πλοῦτος, θεωρίας καὶ σοφίας,
πάντα γὰρ ἐν τούτῳ τὰ πατρώα
δόγματα, ὁ Λόγος ἐκκαλύπτει.

Προκείμενον

Ἄναστα Κύριε, βοήθησον ἡμῖν,
καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς, ἐνεκεν τῆς
δόξης τοῦ ὀνόματός σου.

Σπίχ. Ο Θεός, ἐν τοῖς ὡσὶν ἡμῶν
ἡκούσαμεν.

Ἄναστα Κύριε, βοήθησον ἡμῖν,
καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς, ἐνεκεν τῆς
δόξης τοῦ ὀνόματός σου.

·Η Τάξις τοῦ Ἐωθινοῦ Εὐαγγελίου
·Ἡχος β'.

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Σπίχ, Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς
ἀγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στε-
ρεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

ΕΩΘΙΝΟΝ Δ'

Τῷ

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

‘Ο Προεστῶς ἢ ὁ Ἀναγνώστης:

Ἄναστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, προσκυνήσωμεν Ἅγιον, Κύριον, Ἰησοῦν τὸν μόνον ἀναμάρτητον. Τὸν Σταυρόν σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν, καὶ τὴν ἀγίαν σου Ἀνάστασιν ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν. Σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, ἐκτὸς σοῦ ἄλλον οὐκ οἴδαμεν, τὸ ὄνομά σου ὄνομάζομεν. Δεῦτε πάντες οἱ πιστοί, προσκυνήσωμεν τὴν τοῦ Χριστοῦ ἀγίαν Ἀνάστασιν, ἵδού γὰρ ἥλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ, χαρὰ ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ. Διὰ παντὸς εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, ὑμνοῦμεν τὴν Ἀνάστασιν αὐτοῦ. Σταυρὸν γὰρ ὑπομείνας δι’ ἡμᾶς, θανάτῳ θάνατον ὥλεσεν.

Καὶ εὐθὺς ὁ Ν' Ψαλμὸς εἰς ἦχον β'

Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος των οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας μου καθάρισόν με.

“Οτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω καὶ ἡ ἀμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντὸς.

Cοὶ μόνω ἥμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα ὅπως ἀν δικαιωθῆσ έν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαι σε.

Ίδού γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην καὶ ἐν ἀμαρτίαις

ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ίδοù γὰρ ἀλήθειαν ἡγάπησας τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ραντιεῖς με ὑσσώπῳ καὶ καθαρισθήσομαι πλυνεῖς με καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἄκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὔφροσύνην ἀγαλλιάσονται ὀστέα τεταπεινωμένα.

Ἄπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἀμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Kαρδίαν καθαρὸν κτίσον ἐν ἐμοὶ ὁ Θεὸς καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Mὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου καὶ τὸ Πνεῦμα σου τὸ ἄγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ.

Ἄπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶς στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδούς σου καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσιν.

Ρῦσαι με ἐξ αἰμάτων ὁ Θεὸς, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιούνην σου.

Κύριε, τὰ χείλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἰνεσίν σου.

“Οτι εἰ ἥθέλησας θυσίαν ἔδωκα ἀν ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμένον' καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἄγαθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιὼν, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ιερουσαλήμ.

Τότε εύδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους, καὶ ἐλέησόν με ὁ Θεός.

Δόξα Πατρὶ... Ἡχος β'

Ταῖς τῶν Ἀποστόλων, πρεσβείαις Ἐλεῆμον, ἐξάλειψον τὰ πλήθη, τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Καὶ νῦν...

Ταῖς τῆς Θεοτόκου, πρεσβείαις Ἐλεῆμον, ἐξάλειψον τὰ πλήθη, τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Σπίχ. Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλήθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Πεντηκοστάριον. Ἡχος ὁ αὐτὸς

Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ τοῦ τάφου, καθὼς προεἶπεν, ἔδωκεν ἡμῖν, τὴν αἰώνιον ζωὴν καὶ μέγα ἔλεος.

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαὸν σου...

Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέγησον. Κύριε, ἐλέησον. (δ)

Ἐλέει καὶ οἰκπρωτεῖ...

ΚΑΝΟΝΕΣ

ὁ Ἀναστάσιμος εἰς δ'

'Ωδὴ α'. Ἡχος δ'. Ὁ Εἱρμός.

Θαλάσσης, τὸ ἐρυθραῖον πέλαγος, ἀβρόχοις ἵχνεσιν, ὁ παλαιὸς πεζεύσας Ἰσραὴλ, σταυροτύποις Μωσέως χερού, τοῦ Ἀμαλὴκ τὴν δύναμιν, ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐτροπώσατο.

Σπίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ὑψώθης, τὴν ἡμετέραν ἐκπτωσιν, ἐπανορθούμενος, ἐν τῷ ἀχράντῳ ξύλῳ τοῦ Σταυροῦ, τὴν ἐν

ξύλῳ ἰώμενος, πανωλεθρίαν Δέσποτα, ὃς ἀγαθὸς καὶ παντοδύναμος.

Σπίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ἐν τάφῳ, σωματικῶς, ἐν ἄδῃ δὲ μετὰ ψυχῆς ὡς Θεός, ἐν Παραδείσῳ δὲ μετὰ Ληστοῦ, καὶ ἐν θρόνῳ ὑπῆρχες Χριστέ, μετὰ Πατρὸς καὶ Πνεύματος, πάντα πληρῶν ὁ ἀπερίγραπτος.

Σπίχ. **Ὕ**περαγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς. **Θεοτοκίον**

Ἀσπόρως, τῷ τοῦ Πατρὸς βουλήματι, ἐκ θείου Πνεύματος, τὸν τοῦ Θεοῦ συνείληφας Γίόν, καὶ σαρκὶ ἀπεκύησας, τὸν ἐκ Πατρὸς ἀμήτορα, καὶ δι' ἡμᾶς ἐκ σοῦ ἀπάτορα.

ὁ Κανὼν τῆς 18-02.

'Ωδὴ α'

Ἡχος πλ. δ'. Ἀσωμεν τῷ Κυρίῳ...

Σπίχ. **Ἀ**γιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τῷ τῆς Ἱερωσύνης, χρίσματι Παμμάκαρ σεμνυνόμενος, κατεκόσμησας ταύτην, ἀρετῶν ταῖς ἰδέαις πανόλβιε. (Δις)

Σπίχ. **Ἀ**γιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὕριμον ὕσπερ βότρυν, Πάτερ ἀποθλίψας τὴν διάνοιαν, εὑφροσύνης κρατῆρα, τῆς σοφίας σου πᾶσι προτέθεικας.

Σπίχ. **Ἀ**γιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Πέτρου τοῦ Κορυφαίου, θρόνου κληρονόμος ἐχρημάτισας, τὴν αὐτοῦ ἔχων γνώμην, καὶ τὸν ζῆλον Θεόφρον τῆς πίστεως.

Δόξα Πατρί...

Αίγλη τῶν σῶν δογμάτων, τῶν αἵρετικῶν τὸν σκοτεινότατον, διεσκέδασας γνόφον, Ιεράρχα Κυρίου θεόληπτε.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Νόμου τῇ παραβάσει, κατακεχριμένον τὸν πρωτόπλαστον, τὸν Σωτῆρα τεκοῦσα, Θεομῆτορ ἀγνὴ ἡλευθέρωσας.

Ωδὴ γ'. Ὡχος δ'. Ο Είρμος.

Εύφραίνεται ἐπὶ σοί, ἡ Ἐκκλησία σου Χριστὲ κράζουσα. Σύ μου ἴσχὺς Κύριε, καὶ καταψυγὴ καὶ στερέωμα.

Σπίχ. **Δόξα** τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Τὸ ξύλον τὸ τῆς ζωῆς, ἥνοητὴ καὶ ἀληθὴς ἄμπελος, ἐπὶ Σταυροῦ κρέμαται, πάσιν ἀμβροσίαν πηγάζουσα.

Σπίχ. **Δόξα** τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ως μέγας, ως φοβερός, ως τὸ τοῦ ἄδου καθελῶν φρύαγμα, καὶ ως Θεὸς ἀφθαρτος, νῦν σωματικῶς ἔξεγήγερται.

Σπίχ. **Ὕπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.**

Θεοτοκίον

Σὺ μόνη τοὶς ἐπὶ γῆς, τῶν ὑπὲρ φύσιν ἀγαθῶν πρόξενος, Μήτηρ Θεοῦ γέγονας, ὅθεν σοὶ τὸ Χαῖρε, προσάγομεν.

Τοῦ Μηναίου. Ωδὴ γ'

“Ωχος πλ. δ'. Ούρανίας ἀψίδος...

Σπίχ. **Ἄ**γιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Σπίχ. **Ἄ**γιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Στηλην ὁρθοδοξίας, τῇ τοῦ Χριστοῦ πάνσοφε, Λέον Ἐκκλησία, προθύμως φέρων ἀνέστησας, ἢν περ κατέχουσα, αἵρετικῶν τὰς ἀθέους, διαλύει φάλαγγας, καὶ τὰ συστήματα.

Σπίχ. **Ἄ**γιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ούρανίου καὶ θείας, ἐμφορηθεὶς χάριτος, τῶν τῆς ἐκκλησίας δογμάτων, Πάτερ προϊστασο, πάσαις μαχόμενος, αἵρετικῶν ταῖς ἀθέοις, γλωσσαλγίαις ἔνδοξε, Λέον πανόλβιε.

Δόξα Πατρί...

Φωτὶ τῷ λαμπροτάτῳ, καταυγασθείς, Ὅσιε, τὸν τῆς ἀπορρήτου, καὶ θείας ἐνανθρωπήσεως, λόγον ἐτράνωσας, διπλῆν εἰπών τὴν οὐσίαν, καὶ διπλῆν ἐνέργειαν, τοῦ σαρκωθέντος Θεοῦ.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Ωραιώθης ως νύμφη, παρθενικοῖς κάλλεσι, κεχαριτωμένη Παρθένε, Μήτηρ ἀνύμφευτε· πάσης γὰρ κτίσεως, σὺ κεχαρίτωσαι πλέον, ως τὸν πάντων αἴτιον, λόγον κυήσασα.

Συναπτὴ μικρά καὶ ἡ Ἐκφάνησις

“Οπ σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν,...

Κάθισμα

“Ωχος γ'. Θείας πίστεως

Θείοις δόγμασι, περιαστράπτων, φέγγοις ἔλαμψας ὁρθοδοξίας, καὶ αἱρέσεων τὸ σκότος ἐμείωσας· καὶ μεταστὰς ἐκ τοῦ βίου πανόλβιε, πρὸς τὸ ἀνέσπερον φῶς κατεσκήνωσας· Λέον Ὅσιε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἱκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Θείας γέγονας, σκηνὴ τοῦ Λόγου, μόνη πάναγνε Παρθενομῆτορ, τῇ καθαρότητι Ἀγγέλους ὑπερέχουσα· τὸν ὑπὲρ πάντας ἐμὲ γοῦν γενόμενον, ὁρυπωμένον σαρκὸς πλημμελήμασιν, ἀποκάθαρον, πρεσβειῶν σου ἐνθέοις νάμασι, παρέχουσα Σεμνὴ τὸ μέγα ἔλεος.

**Συναπτὴ μικρά καὶ ἡ Ἔκφωνησις
Σὺ γάρ εἰσ Ἐβασιλεύς...**

Κοντάκιον Ἀναστάσιμον.

**Ὕχος δ'.
Ἐπεφάνης σήμερον**

Ο Σωτὴρ καὶ ὁύστης μου, ἀπὸ τοῦ τάφου, ὡς Θεὸς ἀνέστησεν, ἐκ τῶν δεσμῶν τοὺς γηγενεῖς, καὶ πύλας ἄδου συνέτριψε, καὶ ὡς Δεσπότης ἀνέστη τριήμερος.

Ὄ Οἶκος

Τὸν ἀναστάντα ἐκ νεκρῶν Χριστὸν τὸν ζωοδότην, τριήμερον ἐκ τάφου, καὶ πύλας τοῦ θανάτου σήμερον συνθλάσαντα, τὴ δυνάμει τὴ αὐτοῦ, τὸν ἄδην τε νεκρώσαντα, καὶ τὸ κέντρον τοῦ θανάτου συντρίψαντα, καὶ τὸν Ἀδὰμ σὺν τὴ Εὔα ἐλευθερώσαντα, ὑμνήσωμεν πάντες οἱ γηγενεῖς, εὐχαρίστως βοῶντες αἰνον ἐκτενῶς, Αὐτὸς γάρ ὡς μόνος κραταιὸς Θεός, καὶ Δεσπότης ἐνέστη τριήμερος.

Συναξάριον

Τῇ ΙΗ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ ἐν Ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Λέοντος Πάπα Ρώμης.

Σπίχοι

Ψυχὴν ὁ θεῖος ἐξερεύγεται Λέων,
Καὶ δαιμόνων φάλαγξιν
ἐμβάλλει φόβον.

Ογδοάτῃ δεκάτῃ τε Λέων
ἡρεύξατο θυμόν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν
Ἀγίων Μαρτύρων Λέοντος καὶ Παρηγορίου, ἀθλησάντων ἐν Πατάροις τῆς Λυκίας.

Σπίχοι

Παρηγόριος σάρκα δοὺς εἰς
αἰκίας,

Ἐχει παρηγόρημα τὰ στέφη
μέγα.

Ἐλκων ἄνωθεν ἴσχὺν ἐκ Θεοῦ
Λέων,

Ἐξεις βιαίως ώς λέων
ἐκαρτέρει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ
δούλου Πατρὸς ἡμῶν Ἀγαπητοῦ
Ἐπισκόπου Σινάου, τοῦ ὁμολογητοῦ καὶ θαυματουργοῦ.

Σπίχοι

Ον ἥγάπησας, Ἀγαπητέ, Δεσπότην,

Οὗτος καλεῖ σε πρὸς τόπους, οὓς
ἥγάπας..

Ταῖς τῶν Ἀγίων σου πρεσβείαις, Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον
ἡμᾶς. Ἀμήν.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ

Ἄνοιξω τὸ στόμα μου...

Ωδὴ α'. Ὅχος δ'.

Ἄνοιξω τὸ στόμα μου καὶ πληρωθήσεται Πνεύματος, καὶ λόγον
ἐρεύξομαι, τῇ Βασιλίδι Μητρί, καὶ
όφθήσομαι, φαιδρῶς πανηγυρίζων,
καὶ ἄσω γηθόμενος, ταύτης τὰ
θαύματα.

Ωδὴ γ'

Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους Θεοτόκε, ὡς ζῶσα καὶ ἀφθορος πηγή, θίασον συγκροτήσαντας πνευματικὸν στερέωσον, καὶ ἐν τῇ θείᾳ δόξῃ σου στεφάνων δόξης ἀξιώσον.

ῷδὴ δ'

Τὴν ἀνεξιχνίαστον θείαν βουλήν, τῆς ἐκ τῆς Παρθένου σαρκώσεως, σοῦ τοῦ Ὑψίστου, ὁ Προφήτης, Ἀββακούμ, κατανοῶν ἐκραύγαζε. Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

ῷδὴ ε'

Ἐξέστη τὰ σύμπαντα, ἐπὶ τῇ θείᾳ δόξῃ σου, σὺ γὰρ ἀπειρόγαμε Παρθένε, ἔσχες ἐν μήτρᾳ τὸν ἐπὶ πάντων Θεόν, καὶ τέτοκας ἄχρονον Γίόν, πᾶσι τοῖς ὑμνοῦσί σε, σωτηρίαν βραβεύοντα.

ῷδὴ ι'

Τὴν θείαν ταύτην καὶ πάντιμον, τελοῦντες ἑορτὴν οἱ θεόφρονες, τῆς Θεομήτορος, δεῦτε τὰς χεῖρας κροτήσωμεν, τὸν ἐξ αὐτῆς τεχθέντα Θεὸν δοξάζοντες.

ῷδὴ ζ'

Οὐκ ἐλάτρευσαν, τῇ κτίσει οἱ θεόφρονες, παρὰ τὸν κτίσαντα, ἀλλὰ πυρὸς ἀπειλήν, ἀνδρείως πατήσαντες, χαίροντες ἔψαλλον, Υπερύμνητε, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἴ.

ῷδὴ η'

Σπίχ. **Ἀ**ἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, καὶ προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον.

Παῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ, ὁ τόκος τῆς Θεοτόκου διεσώσατο, τότε μὲν τυπούμενος, νῦν δὲ ἐνεργούμενος, τὴν οἰκουμένην ἀπασαν,

ἀγείρει φάλλουσαν. Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτὸς...

ΤΙΜΙΩΤΕΡΑ (ᾧ Ηχος δ')

Σπίχ. **Μ**εγαλύνει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον, καὶ ἡγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτῆρί μου.

Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Σπίχ. **Ο**τι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ· ἵδού γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί.

Τὴν Τιμιωτέραν...

Σπίχ. **Ο**τι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ Δυνατός, καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ, καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν τοῖς φοβουμένοις αὐτόν.

Τὴν Τιμιωτέραν...

Σπίχ. **Ἐ**ποίησε κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ, διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους διανοίας καρδίας αὐτῶν.

Τὴν Τιμιωτέραν...

Σπίχ. **Κ**αθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων καὶ ὑψωσε ταπεινούς, πεινῶντας ἐνέπλησεν ἀγαθῶν καὶ πλουτοῦντας ἐξαπέστειλεν κενούς.

Τὴν Τιμιωτέραν...

Σπίχ. **Ἀ**ντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς αὐτοῦ, μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραὰμ καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ ἔως αἰῶνος.

Τὴν Τιμιωτέραν...

Καταθασία. Ωδὴ θ'

Ἄπας γηγενής, σκιρτάτῳ τῷ πνεύματι, λαμπαδουχούμενος, πανηγυριζέτω δέ, ἀἄλων Νόων, φύσις γεραιόρουσα, τὰ ἴερὰ θαυμάσια, τῆς Θεομήτορος, καὶ βοάτῳ. Χαίροις παμμακάριστε, Θεοτόκε ἀγνή, ἀειπάρθενε..

Συναπτὴ μικρά καὶ ἡ Ἔκφωνησις
‘Οπ σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις...

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

”Ηχος β’.

Ἄγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Ἄγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Ὕψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν καὶ προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ.

Οτι ἄγιος ἐστι.

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΟΝ Δ',

”Ηχος β',

Τοῖς μαθηταῖς συνέλθωμεν.»

Ταῖς ἀρεταῖς ἀστράψαντες, ἵδωμεν ἐπιστάντες, ἐν ζωηφόρῳ μνήματι, ἄνδρας ἐν ἀστραπτούσαις, ἐσθήσεσι Μυροφόροις, κλινούσαις εἰς γῆν ὅψιν, τοῦ οὐρανοῦ δεσπόζοντος, ἔγερσιν διδαχθῶμεν, καὶ πρὸς ζωήν, ἐν μνημείῳ δράμωμεν σὺν τῷ Πέτρῳ, καὶ τὸ πραχθὲν θαυμάσαντες, μείνωμεν Χριστὸν βλέψαι.

Θεοτοκὸν.

Τὸ χαίρετε φθεγξάμενος, διημείψω τὴν λύπην, τῷ Προπατόρων Κύριε, τὴν χαρὰν ἀντεισάγων, ἐγέρσεώς σου ἐν κόσμῳ, ταύτης οὖν ζωοδότα, διὰ τῆς κυησάσης σε,

φῶς φωτίζον καρδίας, φῶς οἰκτιρμῶν, τῷ σῶν ἐξαπόστειλον τοῦ βιῶν σοι· Φιλάνθρωπε, Θεάνθρωπε, δόξα τῇ σῇ Ἐγέρσει.

ΑΙΝΟΙ. Ἡχος δ'.

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ύψιστοις. Σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

Ἄινεῖτε αὐτόν, πάντες οἱ Ἀγγελοι αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτόν, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ. Σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

Σπιχηρὰ Ἀναστάσιμα δ'.

Σπίχ. Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρίμα ἔγγραπτον· δόξα αὕτη ἔσται πᾶσι τοῖς δόσιοις αὐτοῦ.

Ο σταυρὸν ὑπομεῖνας καὶ θάνατον, καὶ ἀναστὰς ἐκ τῶν νεκρῶν, παντοδύναμε Κύριε, δοξάζομέν σου τὴν Ἀνάστασιν.

Σπίχ. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς Ἅγιοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Ἐν τῷ σταυρῷ σου Χριστέ, τῆς ἀρχαίας κατάρας ἡλευθέρωσας ἡμᾶς, καὶ ἐν τῷ θανάτῳ σου, τὸν τὴν φύσιν ἡμῶν τυραννήσαντα, διάβολον κατήργησας, ἐν δὲ τῇ Ἐγέρσει σου, χαρὰς τὰ πάντα ἐπλήρωσας, διὸ βοώμέν σοι, ὁ ἀναστὰς ἐκ τῶν νεκρῶν, Κύριε δόξα σοί.

Σπίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Τω σᾶ Σταυρῶ Χριστὲ Σωτήρ,
Οδήγησον ἡμᾶς ἐπὶ τὴν ἀλήθειάν
σου, καὶ δύσαι ἡμᾶς, τῶν παγίδων
τοῦ ἔχθροῦ, δ ἀναστὰς ἐκ τῶν νε-
κρῶν, ἀνάστησον ἡμᾶς πεσόντας
τὴν ἀμαρτία, ἐκτεῖνας τὴν χείρα
σου, φιλάνθρωπε Κύριε, τὴν πρε-
σβεία τῶν Ἅγίων σου.

Σπίχ. **Ἀ**ἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἥχῳ σάλ-
πιγγος, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν φαλτηρίῳ
καὶ κιθάρᾳ.

Τῶν Πατρικῶν σου κόλπων, μὴ
χωρισθεὶς μονογενὲς Λόγε τοῦ
Θεοῦ, ἥλθες ἐπὶ γῆς διὰ φιλανθρω-
πίαν, ἄνθρωπος γενόμενος
ἀτρέπτως, καὶ Σταυρὸν καὶ θάνα-
τον ὑπέμεινας σαρκί, δ ἀπαθὴς τὴν
θεότητι, ἀναστὰς δὲ ἐκ νεκρῶν
ἀθανασίαν παρέσχες τῷ γένει τῶν
ἀνθρώπων, ὡς μόνος παντοδύνα-
μος

Ἐπερα Ἀνατολικά
Ὕχος δ'

Σπίχ. **Ἀ**ἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ
καὶ χορῷ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς
καὶ ὁργάνῳ.

Θάνατον κατεδέξω σαρκί, ἡμῖν
ἀθανασίαν πραγματευσόμενος
Σωτήρ, καὶ ἐν τάφῳ ὕκησας, ἵνα
ἡμᾶς τοῦ ἄδου ἐλευθερώσης, συνα-
ναστήσας ἔσιτῶ, παθῶν, μὲν ὡς
ἄνθρωπος, ἀλλ' ἀναστὰς ὡς Θεός.
Διὰ τοῦτο βοῶμεν. Δόξα σοὶ ζω-
οδότα Κύριε, μόνε Φιλάνθρωπε.

Σπίχ. **Ἀ**ἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβά-
λοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμ-
βάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ
αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Πέτραι ἐσχίσθησαν Σωτήρ, ὅτε
ἐν τῷ Κρανίῳ δ Σταυρός σου

ἐπάγη, ἔφριξαν ἄδου πυλωροί, ὅτε
ἐν τῷ μνημείῳ ὡς θυητὸς κατε-
τέθης, καὶ γάρ του θανάτου καταρ-
γήσας τὴν ἴσχυν, τοὶς τεθνεῶσι
πάσιν ἀφθαρσίαν παρέσχες, τὴ
Ἀναστάσει σου Σωτήρ. Ζωοδότα
Κύριε δόξα σοί.

Σπίχ. **Ἀ**νάστηθι, Κύριε, δ Θεός
μου, ὑψωθήτω ἡ χείρ σου, μὴ
ἐπιλάθη τῶν πενήτων σου εἰς
τέλος.

Ἐπεθύμησαν Γυναῖκες, ἵδεῖν
σου τὴν Ἀνάστασιν, Χριστὲ δ Θεός,
ἥλθε προιλαβοῦσα Μαρία ἡ Μα-
γδαληνή, εὗρε τὸν λίθον ἀποκυλι-
σθέντα τοῦ μνήματος, καὶ τὸν
Ἄγγελον καθεζόμενον καὶ λέγο-
ντα. Τὶ ζητεῖτε τὸν ζώντα μετὰ τῶν
νεκρῶν, ἀνέστη ὡς Θεός, ἵνα σώσῃ
τὰ σύμπαντα.

Σπίχ. **Ἐ**ξομολογήσομαι σοί,
Κύριε, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, δι-
γγήσομαι πάντα τὰ θαυμάσιά σου.

Ποῦ ἐστιν Ἰησοῦς, δην ἐλογίσα-
σθε φυλάττειν; εἴπατε Ἰουδαῖοι,
ποῦ ἐστιν, δην ἐθήκατε ἐν τῷ
μνήματι, τὸν λίθον σφραγίσαντες,
δότε τὸν νεκρόν, οἱ τὴν ζωὴν ἀρ-
νησάμενοι, δότε τὸν ταφέντα, ἢ πι-
στεύσατε τῷ ἀναστάντι, κὰν ὑμεῖς
σιγήσητε τοῦ Κυρίου τὴν Ἔγερσιν,
οἱ λίθοι κεκράξονται, μάλιστα δ
ἀποκυλισθεὶς ἐκ τοῦ μνήματος.
Μέγα σου τὸ ἔλεος! Μέγα τὸ μυ-
στήριον τῆς οἰκονομίας σου! Σωτήρ
ἡμῶν δόξα σοί.

ΕΩΘΙΝΟΝ Δ'
Ὕχος δ'

Δόξα Πατρὶ καὶ Γῆ καὶ Ἅγιῳ
Πνεύματι.

Ορθρος ἦν βαθύς, καὶ αἱ Γυναῖκες ἥλθον ἐπὶ τὸ μνῆμά σου Χριστέ, ἀλλὰ τὸ σῶμα οὐχ εὑρέθη, τὸ ποθούμενον αὐταῖς· διὸ ἀπορουμέναις, οἱ ταῖς ἀστραπτούσαις ἐσθήσεσιν ἐπιστάντες. Τί τὸν ζῶντα μετὰ τῶν νεκρῶν ζητεῖτε; ἔλεγον. Ἡγέρθη ὡς προεῖπε, τί ἀμνημονεῖτε τῶν ὁγμάτων αὐτοῦ; Οἵς πεισθεῖσαι, τὰ δόραθέντα ἐκήρυξσαν, ἀλλ' ἐδόκει λῆρος τὰ εὐαγγέλια, οὕτως ἥσαν ἔτι νωθεῖς οἱ Μαθηταί· ἀλλ' ὁ Πέτρος ἐδραμε, καὶ ἴδων ἐδόξασε σου, πρὸς ἑαυτὸν τὰ θαυμάσια.

Καὶ νῦν... ἥχος β' (πάντοτε)

Υπερευλογημένη ὑπάρχεις, Θεοτόκε Παρθένε, διὰ γὰρ τοῦ ἐκ σοῦ σαρκωθέντος, ὁ Ἀδης ἥχμαλώτισται, ὁ Ἄδαμ ἀνακέκληται, ἡ κατάρα νενέκρωται, ἡ Εὔα ἥλευθέρωται, ὁ θάνατος τεθανάτωται, καὶ ἡμεῖς ἐζωοποιήθημεν, διὸ ἀνυμοῦντες βιώμεν. Εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἥμῶν, ὁ οὕτως εὐδοκήσας, δόξα σοι.

Δοξολογία Μεγάλη

εἰς ἥχον δ^ν.

Δόξα σοι τῷ δείξαντι τὸ φῶς. Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνῃ, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκίᾳ.

Υμοῦμέν σε, εὐλογοῦμέν σε, προσκυνοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν σε, εὐχαριστοῦμέν σοι, διὰ τὴν μεγάλην σου δόξαν.

Κύριε βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ, Πάτερ παντοκράτορ, Κύριε Γεί μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ Ἀγιον Πνεῦμα.

Κύριε ὁ Θεός, ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ,

ὁ Γείδος τοῦ Πατρός, ὁ αἴρων τὴν ἀμαρτίαν τοῦ κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ αἴρων τὰς ἀμαρτίας τοῦ κόσμου.

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρός, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Οτι σὺ εἶ μόνος Ἀγιος, σὺ εἶ μόνος Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρός. Ἀμήν.

Καθ' ἐκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε, καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ, ὀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἡλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Κύριε, καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν, ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Ἐγὼ εἰπαί Κύριε, ἐλέησόν με, ἵασαι τὴν ψυχήν μου, ὅτι ἡμαρτόν σοι.

Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον, δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Οτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς, ἐν τῷ φωτί σου ὀφόμεθα φῶς.

Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσί σε.

Ἄγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός,
Ἄγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἄγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός,
Ἄγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἄγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός,
Ἄγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα Πατρὶ καὶ Γίῳ καὶ ἀγίῳ
Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμήν.

Ἄγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἄγιος ὁ Θεός,

Ἄγιος Ἰσχυρός,

Ἄγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.
καὶ εὐθύς τὸ παρόν

Ἀναστάσιμον Τροπάριον. Ἡχος β'

Сήμερον σωτηρία τῷ κόσμῳ
γέγονεν, ἀσωμεν τῷ ἀναστάντι ἐκ
τάφου καὶ ἀρχηγῷ τῆς ζωῆς ἡμῶν·
καθελὼν γὰρ τῷ θανάτῳ τὸν θάνα-
τον, τὸ νῖκος ἔδωκεν ἡμῖν, καὶ τὸ
μέγα ἔλεος.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

ΑΝΤΙΦΩΝΑ (τῶν Κυριακῶν)

Ἀνπίφωνον Α'. Ἡχος β'.

Στίχ. Εύλογει ἡ ψυχή μου, τὸν
Κύριον, καὶ πάντα τὰ ἐντός μου τὸ
ὄνομα τὸ ἄγιον αὐτοῦ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου,
Σῶτερ σῶσον ἡμᾶς.

Στίχ. Εύλογει, ἡ ψυχή μου, τὸν
Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας
τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θε-
οτόκου...

Στίχ. **Κ**ύριος ἐν τῷ οὐρανῷ
ἡτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ
βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θε-
οτόκου...

Στίχ. Εύλογεῖτε τὸν Κύριον,
πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ^{τόπῳ} τῆς δεσποτείας αὐτοῦ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θε-
οτόκου...

Δόξα Πατρί...Καὶ νῦν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θε-
οτόκου...

Ἀνπίφωνον Β'. Ἡχος β'!

Στίχ. **Λ**ίνει, ἡ ψυχή μου τὸν
Κύριον, αἰνέσω Κύριον ἐν τῇ ζωῇ
μου φαλῶ τῷ Θεῷ μου ἔως
ὑπάρχω.

Сῶσον ἡμᾶς, Γίὲ Θεοῦ, ὁ
ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, φάλλοντάς σοι
Ἄλληλούτα.

Στίχ. **Μ**ακάριος, οὗ ὁ Θεὸς
Ιακὼβ βοηθὸς αὐτοῦ, ἡ ἐλπὶς
αὐτοῦ ἐπὶ Κύριον τὸν Θεὸν αὐτοῦ.

Сῶσον ἡμᾶς, Γίὲ Θεοῦ, ὁ
ἀναστὰς...

Στίχ. **Τ**ὸν ποιήσαντα τὸν
οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, τὴν θάλασσαν
καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς.

Сῶσον ἡμᾶς, Γίὲ Θεοῦ, ὁ
ἀναστὰς..

Στίχ.. **Β**ασιλεύσει Κύριος εἰς τὸν
αἰῶνα, ὁ Θεός σου, Σιών, εἰς γε-
νεὰν καὶ γενεάν.

Сῶσον, ἡμᾶς, Γίὲ Θεοῦ, ὁ
ἀναστὰς...

Δόξα Πατρὶ...Καὶ νῦν...

Ο μονογενὴς Γίὸς καὶ Λόγος τοῦ
Θεοῦ, ἀθάνατος ὑπάρχων, καὶ κα-
ταδεξάμενος, διὰ τὴν ἡμετέραν
σωτηρίαν, σαρκωθῆναι ἐκ τῆς
ἀγίας Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου
Μαρίας, ἀτρέπτως ἐνανθρωπήσας,
σταυρωθείς τε, Χριστὲ ὁ Θεός,

θανάτω θάνατον πατήσας, Εἰς ὧν τῆς ἀγίας Τριάδος, συνδοξαζόμενος τῷ Πατρὶ καὶ τῷ ἀγίῳ Πνεύματι, σῶσον ἡμᾶς.

Ἀντίφωνον Γ'
Ὕχος δ!

Σπίχ. α! Δύτη ἡ ἡμέρα Κυρίου, ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ.

Ἀπολυτίκιον. Ὕχος δ!

Τὸ φαιδρὸν τῆς Ἀναστάσεως κήρυγμα, ἐκ τοῦ Ἀγγέλου μαθοῦσαι αἱ τοῦ Κυρίου Μαθήτριαι, καὶ τὴν προγονικὴν ἀπόφασιν ἀπορρίψασαι, τοὶς Ἀποστόλοις καυχώμεναι ἔλεγον, Ἐσκύλευται ὁ θάνατος, ἥγερθη Χριστὸς ὁ Θεός, δωρούμενος τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Μικρὰ Εἰσοδος.
Εἰσοδικὸν. Ὅχος β'

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ, σῶσον ἡμᾶς Γίě Θεοῦ ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν φάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα.

Ἀπολυτίκιον. Ὅχος δ!

Τὸ φαιδρὸν τῆς Ἀναστάσεως κήρυγμα, ἐκ τοῦ Ἀγγέλου μαθοῦσαι αἱ τοῦ Κυρίου Μαθήτριαι, καὶ τὴν προγονικὴν ἀπόφασιν ἀπορρίψασαι, τοὶς Ἀποστόλοις καυχώμεναι ἔλεγον, Ἐσκύλευται ὁ θάνατος, ἥγερθη Χριστὸς ὁ Θεός, δωρούμενος τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἀπολυτίκιον τοῦ

Τοῦ Ναοῦ

Κοντάκιον Ὅχος β'

Προστασίᾳ τῶν Χριστιανῶν

ἀκαταίσχυντε, μεσιτεία πρὸς τὸν Ποιητὴν ἀμετάθετε, μὴ παρίδῃς ἀμαρτωλῶν δεήσεων φωνάς, ἀλλὰ πρόφθασον, ὡς ἀγαθή, εἰς τὴν βοήθειαν ἡμῶν, τῶν πιστῶς κραυγαζόντων σοι. Τάχυνον εἰς πρεσβείαν, καὶ σπεῦσον εἰς ἴκεσίαν, ἡ προστατεύουσα ἀεί, Θεοτόκε, τῶν τιμώντων σε.

Τρισάγιον Ἀποστόλου

Ἄγιος ὁ Θεός, ἄγιος ἴσχυρός, ἄγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.**(γ')**

Δόξα Πατρὶ καὶ Γίῳ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμὴν.

Ἄγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δύναμις.

Ἄγιος ὁ Θεός, ἄγιος ἴσχυρός, ἄγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

**ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ
ΚΥΡΙΑΚΗΣ ΙΖ'.**

Προκείμενον. Ὅχος δ'

Ώς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Σπίχ. Εύλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον.

Πρὸς Κορινθίους Β' Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα. **6:16-18; 7:1**

Ἄδελφοί, ὑμεῖς ἐστε ναὸς Θεοῦ ζῶντος, καθὼς εἶπεν ὁ Θεὸς ὅτι ἐνοικήσω ἐν αὐτοῖς καὶ ἐμπεριπατήσω, καὶ ἔσομαι αὐτῶν Θεός, καὶ αὐτοὶ ἔσονται μοι λαός. Διὸ ἐξέλθετε ἐκ μέσου αὐτῶν καὶ ἀφορίσθητε, λέγει Κύριος, καὶ ἀκαθάρτου μὴ ἀπτεσθε, κάγὼ εἰσδέξομαι ὑμᾶς, καὶ ἔσομαι ὑμῖν εἰς πατέρα, καὶ ὑμεῖς ἔσεσθε μοι

εἰς υἱοὺς καὶ θυγατέρας, λέγει Κύριος παντοκράτωρ. Ταύτας οὖν ἔχοντες τὰς ἐπαγγελίας, ἀγαπητοί, καθαρίσωμεν ἑαυτοὺς ἀπὸ παντὸς μολυσμοῦ σαρκὸς καὶ πνεύματος, ἐπιτελοῦντες ἀγιωσύνην ἐν φόβῳ Θεοῦ.

Ἀλληλούϊα (γ'). Ἡχος δ'

Ἐντεινε καὶ κατευοδοῦ καὶ βασίλευε ἔνεκεν ἀληθείας καὶ πραότητος καὶ δικαιοσύνης.

Σπίχ. Ἡγάπησας δικαιοσύνην καὶ ἐμίσησας ἀνομίαν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

**Καὶ καθεξῆς ἡ Θεία Λειτουργία τοῦ Ἱεροῦ Χρυσοστόμου
Εἰς τὸ Εξαρέτως**

Ἄξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς, μακαρίζειν σὲ τὴν Θεοτόκον, τὴν ἀειμακάριστον καὶ παναμώμητον καὶ μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβεὶμ καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Κοινωνικόν

ἡχος δ'

Ἀἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν. Ἀλληλούϊα.

ἡχος β'

Εἴδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, ἐλάβομεν Πνεῦμα ἐπουράνιον, εῦρομεν πίστιν ἀληθῆ, ἀδιαίρετον Τριάδα προσκυνοῦντες, αὕτη γὰρ ἡμᾶς ἔσωσεν.

Ἀμήν ἀμήν ἀμήν. Εἰς ἀφεσιν ἀμαρτιῶν καὶ εἰς ζωὴν ταὴν αἰώνιον.

Πληρωθήτω τό στόμα ἡμῶν αἰνέσεως Κύριε, ὅπως ἀν ὑμνήσωμεν τὴν δόξαν σου, ὅτι ἡξίωσας ἡμᾶς τῶν ἀγίων σου μετασχεῖν μυστηρίων. Τήρησον ἡμᾶς ἐν τῷ σῷ ἀγιασμῷ ὅλην τήν ἡμέραν μελετῶντας τὴν δικαιοσύνην σου. Ἀλληλούϊα.

.

Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον ἀπό τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος. (τρίς).

Ἀπόλυσις

«Ο ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...»

**Ἡ Μεταφορὰ Κειμένων
Καλλιτεχνικὴ ἐπιμέλεια
ἔγινε ἀπὸ τὸν Βασίλειο Κιαμηλίδη
Ιεροψάλτη
στὸν Ι.Ν. Ἅγιου Γεωργίου
Κουλούρας Βέροιας.**